

ISSN 2223-3822

Fedyshyn, I., Poljanchych, T. and Pylypyuk, Ya. (2015). Analysis of the impact of financial system elements of Ukraine at objects of innovation activity [Analiz vplyvu elementiv finansovoi systemy Ukrainy na obiekty innovatsiinoi diialnosti]. *Socio-Economic Problems and the State* [online]. 13 (2), p. 245-252. [Accessed November 30, 2015]. Available from: <<http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2015/15fiboid.pdf>>

Аналіз впливу елементів фінансової системи України на об'єкти інноваційної діяльності

Ірина Федішин *, Тетяна Полянчич **, Ярина Пилип'юк ***

* Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя,
вул. Руська, 56, м. Тернопіль, 46001, Україна

к.е.н., асист., кафедра менеджменту інноваційної діяльності та підприємництва

e-mail: ira.fedyshyn@gmail.com

** Львівський національний університет імені Івана Франка,

вул. Університетська 1, м. Львів, 79000, Україна

к.е.н., доцент, кафедра міжнародної економіки та теорії фінансів

e-mail: tpinfo3@gmail.com

*** Львівський національний університет імені Івана Франка,

вул. Університетська 1, Львів, 79000, Україна

аспірант, кафедра фінансів, грошового обігу і кредиту

e-mail: voyakh@yahoo.com

Article history:

Received: September, 2015

1st Revision: September,
2015

Accepted: October, 2015

JEL classification:

O31

UDC:

336

338.2

Abstract: У статті розглянуто вплив елементів фінансової системи на об'єкти інноваційної діяльності в Україні. Подано визначення системи фінансування інноваційної діяльності та характеристику основних її елементів: об'єктів фінансування, державних інститутів і фондів національного, регіонального та муніципального значення та недержавних агентів. Проаналізовано форми державного фінансування інноваційної діяльності (прямі і непрямі методи фінансового стимулювання). В статті розглянуто особливості функціонування інститутів спільного інвестування та ефективності вкладень венчурних коштів в інноваційну діяльність в Україні. Виявлено, що венчурний капітал не є базовим чи достатнім для стимулювання високотехнологічного розвитку в Україні, оскільки венчурні фонди схильні вкладати в будівництво, переробку сільгосппродукції, харчову промисловість, роздрібну торгівлю. Здійснено аналіз питомої ваги джерел фінансування інновацій за 2013 – 2014 рр. Подано пропозиції щодо покращення застосування методів і засобів фінансування інноваційної діяльності в Україні.

Keywords: фонд, інвестиційні ресурси, венчурний капітал, пільги, інноваційна діяльність, об'єкти фінансування

Федішин І. Аналіз впливу елементів фінансової системи України на об'єкти інноваційної діяльності [Електронний ресурс] / Ірина Федішин, Тетяна Полянчич, Ярина Пилип'юк // Соціально-економічні проблеми і держава. — 2015. — Вип. 2 (13). — С. 245-252. — Режим доступу до журн.:

<http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2015/15fiboid.pdf>

This open access article is distributed under a Creative Commons Attribution (CC-BY) 4.0 license.

1. Постановка проблеми

За останні декілька років напрацьовані від 2000-их років основи інвестування інновацій (зокрема за рахунок іноземних інвестицій) зазнали найбільшого «струсу» від часів фінансової кризи 2008-2009 років. Враховуючи реалії сьогодення можна стверджувати, що традиційні форми фінансування інноваційної діяльності перебувають під загрозою і в багатьох випадках є недовірними. Фінансування інноваційної діяльності відбувається повільно внаслідок складної політичної, економічної ситуації, недосконалості законодавчої бази з однієї сторони, і складності самого процесу організації впровадження інновацій - з іншої. Це пояснюється незначним напрацюванням методик, невідповідністю сучасним вимогам правової, фінансової й податкової баз щодо інноваційної діяльності, що зумовлює необхідність поглибленого вивчення і аналізу формування системи фінансового забезпечення інноваційного шляху розвитку України та розробки нових підходів до залучення інвестицій для інноваційних процесів на підприємствах.

2. Аналіз останніх досліджень та публікацій

Найбільші теоретичні напрацювання із проблематики взаємозв'язку фінансів та інтенсивності інноваційної діяльності розглядаються у публікаціях таких іноземних вчених: М. Кондратьєва, Р. Фатхутдінова, А. Ніколаєва, П. Завліна, А. Градова, С. Ільєнкової, С. Кузнеця, Г. Менша, Б. Санто, Р. Солоу, Б. Твісса, П. Друкера, Д. Сахала, Р. Форрестера, Е. Менсфілда, Ж. Тіроля.

Дослідженню інвестиційного забезпечення інновацій присвячені роботи відомих вітчизняних вчених: Г. Андрощука, Ю. Бажала, Б. Гінзбурга, О. Заречнева, А. Чабанова, В. Чиркова, В. Фере, В. Александрової, Ю. Бажала, Т. Васильєвої, А. Гальчинського, В. Гейця, А. Гриньова, В. Гриньової, Г. Доброва, М. Долішнього, А. Єпіфанова, В. Корнєєва, М. Крупки, В. Куриляка, В. Соловійова, М. Чумаченка, А. Чухна, Н. Чухрай, О. Шевцової, А. Яковлева та ін.

Водночас, незважаючи на значну кількість досліджень щодо ефективного фінансування інновацій, існує потреба у детальному аналізі та обґрунтуванні здатності фінансового сектора забезпечити інноваційний шлях розвитку вітчизняної економіки з урахуванням особливостей сьогодення, зокрема нестабільної економічної і політичної ситуації та характеру світових економічних відносин.

3. Невирішені раніше частини загальної проблеми

Вивчення та огляд означеної літератури наводить на висновок, що детальний та комплексний огляд механізму фінансового забезпечення інноваційного розвитку національної економіки не проведений і потребує подальшого дослідження. Взаємозв'язок фінансів та інновацій повинно вивчатись у динамічному контексті, який в змозі мати справу з неоднорідністю, високим ступенем ризику, змінами, а також економічними процесами нестабільності та нерівноваги.

4. Постановка завдання

Мета даного дослідження полягає у формуванні теоретико-методичних засад та детального вивчення механізму фінансового забезпечення інноваційної діяльності в Україні та обґрунтуванні впливу інвестиційних можливостей фінансового ринку на ефективність розвитку і становлення інноваційної системи в період кризи.

5. Виклад основного матеріалу

Фінансування інноваційної діяльності в Україні є складним комплексним процесом, в якому залучені безліч суб'єктів, організацій та інститутів. Серед них можна виділити інноваційно активні підприємства та організації, що прагнуть отримати необхідні фінансові ресурси, компанії, інвестиційні фонди (державні і недержавні), що їх надають, і державні інститути, що створюють умови для їх взаємодії. Таким чином, фінансування інновацій здійснюється в межах певної системи, яку можна назвати системою фінансування інноваційної діяльності.

Під системою фінансування інноваційної діяльності ми розуміємо сукупність суб'єктів, організацій та інститутів, що забезпечують інвестування в інновації та методичних засобів, прийомів для здійснення такої діяльності, процесів залучення і використання фінансових ресурсів в інновації з метою сприяння економічного розвитку. По суті це є тісний взаємозв'язок і взаємодія фінансової системи та інноваційної системи.

Можна виділити такі основні групи в системі фінансування науково-дослідних розробок та інновацій в Україні:

1) Об'єкти фінансування. Представлені академічним, вузівським, галузевим, заводським та приватним секторами організаційного забезпечення наукової та інноваційної діяльності.

2) Державні інститути і фонди національного, регіонального та муніципального значення. Сюди відноситься Державний фонд фундаментальних досліджень; Державний інноваційний фонд [1]; Фонд сприяння розвитку малих підприємств у науково-технічній сфері; Державна інноваційна фінансово-кредитна установа, що відноситься до сфери управління Державного агентства з інвестицій та інновацій [2]. Державна підтримка інноваційного розвитку здійснюється у вигляді фінансування інноваційних проектів, які відповідають встановленим вимогам та пройшли конкурсний відбір, за рахунок коштів Стабілізаційного фонду з використанням інструменту кредитування (зворотне бюджетне фінансування) або на безповоротній основі (фінансування проектів, здешевлення кредитів тощо) [3].

3) Недержавні агенти, що фінансують інноваційні проекти і розробки. В даному випадку це корпорації, інвестиційні, венчурні фонди (Інститути Спільного Інвестування), страхові компанії, бізнес-ангели, некомерційні організації, кредитні установи, що надають в тому числі лізингові послуги, фізичні особи. Зокрема, Українська Асоціація Інвестиційного Бізнесу є добровільною недержавною некомерційною організацією, що об'єднує усі компанії з управління активами в Україні. На сьогодні це єдина в Україні саморегульована недержавна організація, якій держава делегувала частку своїх повноважень, визначивши їх в Законі України «Про інститути спільного інвестування» та Положенні про об'єднання професійних учасників фондового ринку, затвердженому рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 27.12.2012р. № 1925 [4]. Венчурні фонди за порядком здійснення своєї діяльності відносяться до ІСІ закритого типу. Згідно зі статтею 7 Закону України «Про інститути спільного інвестування» венчурним фондом є недиверсифікований інститут спільного інвестування закритого типу, який здійснює виключно приватне (закрите, тобто шляхом пропозиції цінних паперів заздалегідь визначеному колу осіб) розміщення цінних паперів інституту спільного інвестування серед юридичних та фізичних осіб [5].

Система і механізм фінансування інноваційної діяльності в Україні схематично відображено на рис. 1.

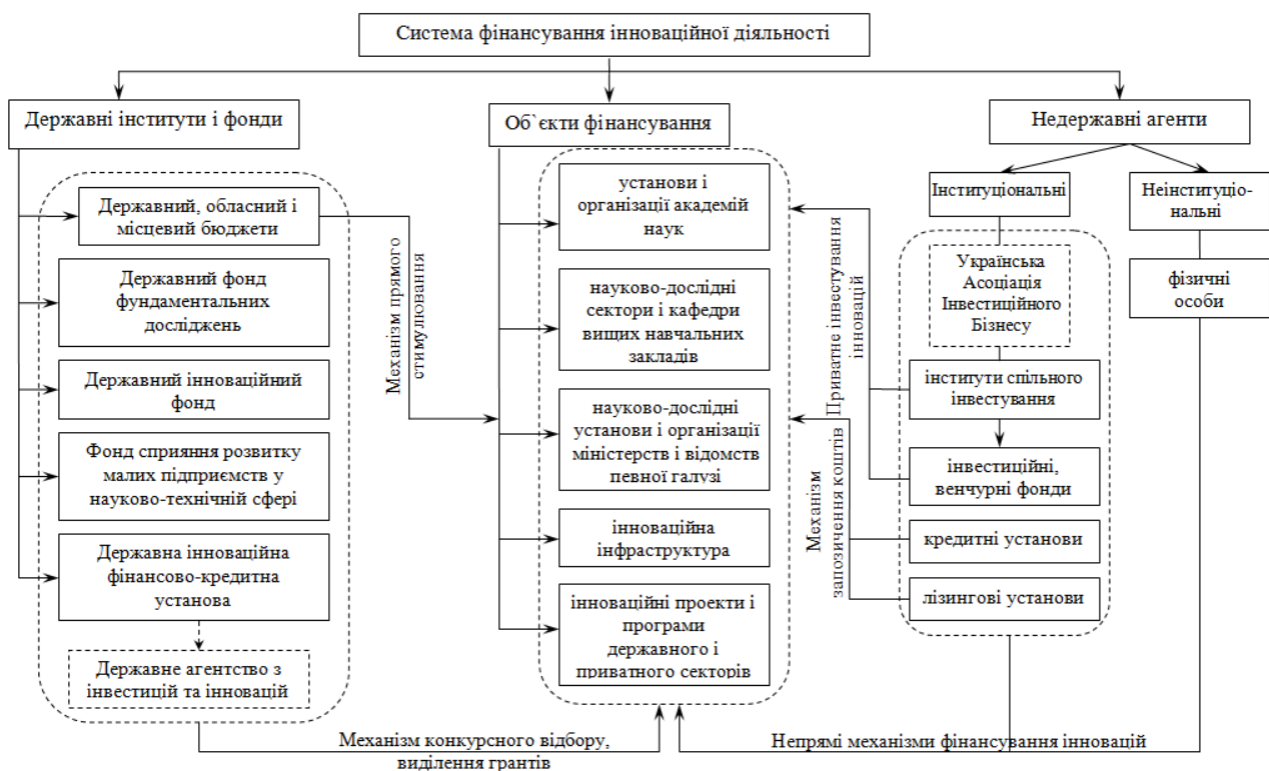

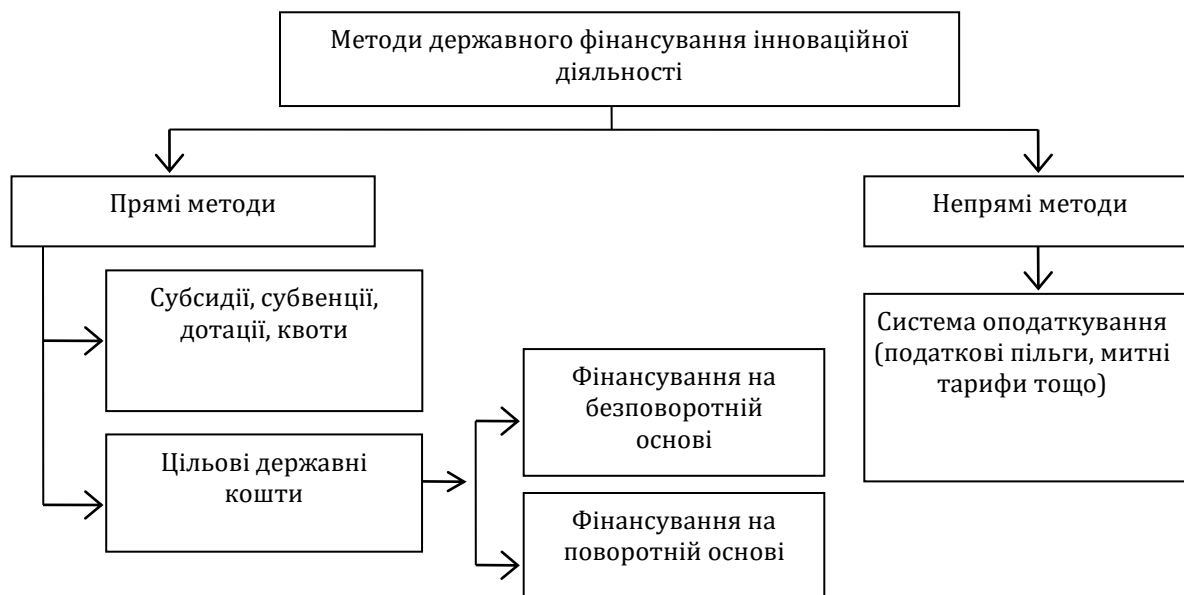
Рис. 1. Система фінансування інноваційної діяльності в Україні*
складено авторами

Звичайно залучення іноземних інвестицій має позитивний вплив на економічне відновлення та зростання і є одним з найбільш важливих факторів, що зумовлює доцільність залучення венчурного капіталу, який приносить із собою застосування новітніх технологій, досвід світового менеджменту і вихід на міжнародні ринки. Крім того, відіграє суттєву роль в проведенні реструктуризації, диверсифікації підприємств, а також створенні нових з акцентом на інноваційний профіль діяльності.

Однак, варто відзначити, що венчурний капітал не є базовим чи достатнім для стимулювання високотехнологічного розвитку. Скоріше навпаки, можна стверджувати, що розвинута прогресивна інноваційна інфраструктура притягує венчурний капітал. Фактично доказом цього є постійний стабільний потік венчурних коштів у розвинуту сітку підприємств інноваційного спрямування - Силіконову долину (США).

Механізм фінансування інноваційної діяльності в Україні представляє собою складне переплетіння форм та джерел різних за видом власності, ступенем централізації, а також за рівнями власників та формами фінансування. Концепція фінансового механізму, що пропонується рядом авторів, характеризується, по-перше, цільовою орієнтацією на збіг прямого держбюджетного фінансування інноваційних програм та проектів з фінансовою підтримкою окремих наукових організацій, по-друге, різноманітністю джерел фінансування, коли поряд з бюджетними асигнуваннями беруть участь позабюджетні джерела, у тому числі кошти фінансово-промислових груп, комерційних банків, об'єднань, організацій та інших господарських суб'єктів. Особливе значення в межах такого механізму набуває посилення ролі державного замовлення, як одного з головних інструментів державної інноваційної політики [6].

Що стосується державної підтримки, то фінансування інноваційної діяльності державою можливе у двох формах, а саме: через непряме (податкове) та пряме стимулювання. Перше передбачає надання податкових пільг, друге фінансування на безповоротній та поворотній основі. Застосування останніх двох джерел фінансування інновацій в загальнодержавних масштабах є неможливим. Це пов'язано з неможливістю значного відтоку коштів з державного чи місцевого бюджетів, особливо при значному дефіциті бюджетів, що прослідковується в Україні [7]. Форми державного фінансування інноваційної діяльності наведено на рис. 2.

Рис. 2. Форми державного фінансування інноваційної діяльності

Складено авторами

Прямі субсидії часто направляються урядом у певну галузь, яка розглядається як стратегічна для держави (наприклад оборонний, промисловий сектор), або ж з метою підтримки чи інтенсифікації розвитку певної галузі. Прямі субсидії найкраще підходять для заохочення інноваційних проектів чи програм з високим ступенем ризику і для задоволення конкретних політичних цілей, і, як правило, виділяються фірмам на конкурсній основі. Це гарантує, що ресурси з державного бюджету направляються в інноваційні проекти і програми, що відповідають пріоритетним напрямкам фундаментальних і прикладних досліджень, визначених законодавчо.

Непряме фінансування інноваційної діяльності представлене податковою системою. Узагальнено можна сказати, що країни, створивши ефективну податкову основу, що стосується інновацій (податкові канікули, загальний рівень низького оподаткування, податковий режим щодо науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробок тощо), домоглися значних успіхів у стимулюванні інноваційної діяльності. Крім того, залучення інвесторів відбулось завдяки усуненню подвійного оподаткування.

В цілому, підприємства надають перевагу полегшенню податкового навантаження, а не цільовим стимулам для окремих видів інвестицій. Окрім низьких податків підприємствам вкрай важлива

передбачуваність і стабільність податкового режиму. В Україні, на жаль, відмінною рисою нормативно-правової бази є існування безлічі поправок до законів і Податкового Кодексу.

У процесі дослідження проблем фінансування інноваційної діяльності ми виділили два системних бар'єра у доступі до фінансів, з якими стикаються інноваційні підприємства, зокрема малі інноваційні фірми: відмінності в інформації, доступній про фірму між підприємцями та інвесторами, і недостатній рівень обізнаності малих інноваційних фірм про венчурне інвестування в Україні. Складна політична ситуація в Україні спровокувала відтік багатьох іноземних інвестицій, падіння показників фінансово-господарської діяльності підприємств, а це у свою чергу призвело до кризи неплатежів в промисловості, зокрема обмежило можливість фінансування інновацій за рахунок прибутку. Серед інноваційно-активних фірм, що діють на території України, спостерігається призупинення або ж «замороження» на стадії стартапу інноваційних проектів до покращення та стабілізації макроекономічного клімату та безпеки.

Щодо фінансування інноваційної діяльності, то згідно даних Державної служби статистики [8] власні кошти підприємства – прибуток та амортизація є сьогодні практично єдиним джерелом фінансування інноваційної діяльності. За рахунок цих коштів фінансувалося у 2013 році 73% усіх інноваційних проектів, у 2014 році – 85%, тоді як витрати державного бюджету становили у 2013 році 0,2%, 2014 р. – 4,5%. Іноземні інвестиції в інновації становили 13% всіх вкладених фінансів в інновації у 2013 р. і різке падіння відбулося у 2014 р. по даному показнику – лише 1,8% всіх інвестицій в інновації. Як видно з рис. 3 [9] найбільше витрачали власні кошти на наукові та науково-технічні розробки у 2014 р. у Харківській, Запорізькій та Дніпропетровській областях. На нашу думку, причина регіонального парадоксу нерівномірної інноваційної активності полягає в першу чергу не стільки в наявності інвестицій у відстаючих регіонах, скільки в характері самої регіональної інноваційної системи та інституційних характеристик цих регіонів. Зокрема, підприємства таких регіонів часто формують незначний попит на наукові та науково-технічні розробки і, як правило, не співпрацюють з регіональними суб'єктами інноваційної діяльності (наприклад університетами). В той же час, регіональна науково-технологічна інфраструктура промислового сектора не є пріоритетною складовою економіки регіону, а отже, постачальники інноваційних послуг (розвиток новітніх технологій, навчання/освіта, венчурний капітал) не можуть визначити інноваційні потреби підприємств. Таким чином, існує відсутність інтеграції між регіональним забезпеченням інноваційних послуг і попитом на інновації.

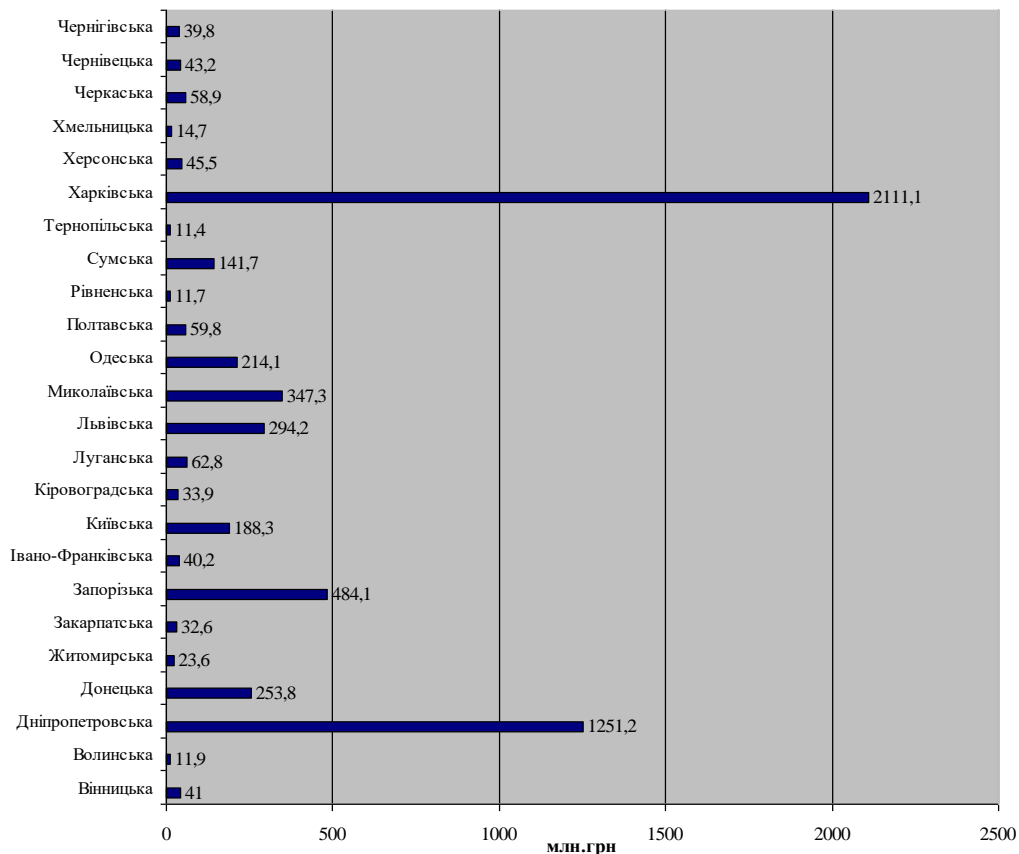

Рис. 3. Обсяг наукових та науково-технічних робіт, виконаних власними силами організацій (підприємств), за регіонами у 2014 р., млн. грн.

Як показує статистика [8, 9] відстаючі регіони недостатньо інвестують в інноваційну діяльність і, схоже, стикаються зі значними труднощами у використанні державних коштів, направлених на стимулювання інноваційної діяльності. Це є результатом явного протиріччя між необхідністю витратити на інновації у промислово та інноваційно депресивних регіонах (Тернопільська, Рівненська, Хмельницька обл.), та їх відносно низькою здатністю абсорбувати кошти, призначених для заохочення інноваційної діяльності та інвестування в інновації, в порівнянні з більш розвиненими регіонами.

Вирішення цієї проблеми полягає у правильній адекватній політиці, спрямованій на розширення можливості регіону ефективно поглинати інвестиційні кошти для інноваційної діяльності шляхом налагодження кооперації академічного наукового сектору, консалтингових приватних фірм, аутсорсингових підприємств та виробничого сектору, контролю з боку держави за цільовим використанням бюджетних коштів.

Існує також проблема у залученні коштів безпосередньо в інновації капіталу венчурних фондів, які, як показує дослідження, схильні вкладати в будівництво, переробку сільгосппродукції, харчову промисловість, роздрібну торгівлю. Венчурні фонди в Україні, на жаль, часто використовуються для оптимізації управління активами фінансово-промислових холдингів та зниження податкового навантаження.

6. Висновки та перспективи подальших досліджень в даному напрямку

Науково-дослідні і дослідно-конструкторські розробки (далі НДДКР) скорочуються, тому що в основному фінансуються за рахунок коштів, потік яких зменшується під час економічного спаду. Промислові підприємства зустрічаються із труднощами щодо залучення зовнішніх інвестицій для фінансування власних НДДКР, оскільки банки, інвестори при таких умовах не бажають йти на ризик. Варто відзначити, що на сьогоднішній день НДДКР в Україні переорієнтувалися на короткострокову, мало ризиковану інноваційну діяльність, тоді як довготермінові, інноваційні проекти з високим ступенем ризику скорочуються в першу чергу.

Нестабільне економічне і політичне середовище України вимагає різних підходів до управління виробничими та інноваційними процесами. Міжнародні інвестори та регіональні підприємства промисловості очікують стабільності економіки та політики, можливості розвитку та безперешкодної діяльності. Оскільки існує тісний взаємозв'язок політичної та економічної ситуації в країні, заходи із стимуляції інноваційної активності повинні включати не лише суто економічні важелі впливу. Чим більш невизначене є інституційне середовище, тим більш фірми повинні взаємодіяти і вести переговори з урядом. Однак варто зауважити, що прямі державні методи стимулювання інновацій не завжди можливі і застосовувані за кризових умов як показує практика і досвід. На нашу думку, необхідність застосування і непрямих методів не є доцільним та ефективним інструментом для стимулювання розвитку інноваційного сектору економіки в умовах нестабільності, стагнації економічного зростання і дефіциту бюджету України. Основною перешкодою для впровадження пільг в інноваційному секторі є потенційна можливість уникнення податків підприємствами, що не мають відношення до інноваційних процесів економіки. В умовах нестабільності соціально-політичних явищ в Україні, що провокують бюджетний дефіцит, розраховувати на бюджетне фінансування інноваційної діяльності вкрай складно і в деяких випадках практично неможливо.

Отже, основними джерелами фінансування інновацій в Україні на сьогодні залишається самофінансування, кошти банківської та фінансової систем, кошти недержавних установ і організацій, приватних осіб.

Author details (in Russian)

Анализ влияния элементов финансовой системы Украины на объекты инновационной деятельности

Ирина Федишин, Татьяна Полянчич, Ярина Пилипюк

Аннотация. В статье рассмотрено влияние элементов финансовой системы на объекты инновационной деятельности в Украине. Дано определение системы финансирования инновационной деятельности и характеристика основных ее элементов: объектов финансирования, государственных институтов и фондов национального, регионального и муниципального значения и негосударственных агентов. Проанализированы формы государственного финансирования инновационной деятельности (прямые и косвенные методы финансового стимулирования). В статье рассмотрены особенности функционирования институтов совместного инвестирования и эффективность вложений венчурных средств в инновационную деятельность в Украине. Выявлено, что венчурный капитал не является базовым или достаточным для стимулирования высокотехнологичного развития в Украине, поскольку венчурные фонды склонны вкладывать в строительство, переработку сельхозпродукции, пищевую промышленность, розничную торговлю. Осуществлен анализ удельного веса источников

финансирования инноваций за 2013-2014 гг. Поданы предложения по улучшению применения методов и средств финансирования инновационной деятельности в Украине.

Ключевые слова: фонд, инвестиционные ресурсы, венчурный капитал, льготы, инновационная деятельность, объекты финансирования.

Author details (in English)

Analysis of the impact of financial system elements of Ukraine at objects of innovation activity

Iryna Fedyshyn *, Tetjana Poljanchych **, Yaryna Pylypyuk ***

* Ternopil Ivan Puluj National University,

56, Ruska str., Ternopil, 46001, Ukraine

Ph.D, Assistant, Department of management of innovation activity and entrepreneurship

e-mail: ira.fedyshyn@gmail.com

** Ivan Franko National University of Lviv,

1, Universytetska str., Lviv, 79000, Ukraine

Ph.D, Assoc. Prof., Department of international economics and finance theory

e-mail: tpinfo3@gmail.com

*** Ivan Franko National University of Lviv,

1, Universytetska str., Lviv, 79000, Ukraine

PhD student, Department of finance, monetary circulation and credit

e-mail: voyakh@yahoo.com

Abstract. The article considers the influence of the elements of the financial system at objects of innovation activity in Ukraine. The definition of the financing system of innovative activity and characteristics of its basic elements: financing facilities, government institutions and funds at national, regional and local significance and non-state agents are given. The forms of public funding of innovation activities (direct and indirect methods of financial incentives) are analyzed. In the article the features of functioning of joint investment institutions and the effectiveness of investments of venture capital funds into innovative activities in Ukraine are viewed. It was found that venture capital is not a basic or sufficient to stimulate high-tech development in Ukraine, since venture capital funds tend to invest in construction, recycling of agricultural production, food processing, retail trade. The analysis of the proportion of funding sources of innovation for 2013-2014 years is made. Proposals for improvement of methods application and means of financing of innovative activity in Ukraine are given.

Keywords: fund investment resources, venture capital, incentives, innovation, financing facilities.

Appendix A. Supplementary material

Supplementary data associated with this article can be found, in the online version, at <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2015/15fiboid.pdf>

Funding

The authors received no direct funding for this research.

Citation information

Fedyshyn, I., Poljanchych, T. and Pylypyuk, Ya. (2015). Analysis of the impact of financial system elements of Ukraine at objects of innovation activity [Analiz vplyvu elementiv finansovoi systemy Ukrainy na obiekty innovatsiinoi diialnosti]. *Socio-Economic Problems and the State* [online]. 13 (2), p. 245-252. [Accessed November 30, 2015]. Available from: <<http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2015/15fiboid.pdf>>

Використана література

1. Постанова Кабінету Міністрів № 243 від 2 березня 1998 р. «Питання Державного інноваційного фонду» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/243-98-п>.
2. Постанова Кабінету Міністрів № 1335 від 20 вересня 2006 р. «Про віднесення Української державної інноваційної компанії до сфери управління Державного агентства з інвестицій та інновацій» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1335-2006-п>.
3. Купчак П.М. Державна підтримка інноваційних підприємств в Україні / П. М. Купчак // науковий вісник Херсонського державного університету. – Вип.6. – Ч.2. – 2014. – С. 222-226.

4. Українська Асоціація Інвестиційного Бізнесу (УАІБ). Історія і мета діяльності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.uaib.com.ua/about_uaib/history_aims.html.
5. Закон України «Про інститути спільного інвестування» від 05.07.2012 № 5080-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5080-17>.
6. Головіна Ю.С. Концептуальні основи фінансового забезпечення інноваційного розвитку підприємств України / Ю. С. Головіна // Економічний вісник Донбасу. – 2009. – № 1(15). – С. 157-161.
7. Желізняк Р. Й. Податкове стимулювання інноваційної діяльності підприємств: дис. на здоб. наук. звання канд. ек. наук : 08.00.08 / Р. Й. Желізняк // Національний університет «Львівська політехніка». – Львів. 2015. – 225 с.
8. Державна служба статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2005/ni/ind_rik/ind_u/2002.html.
9. Україна у цифрах у 2014 році. Статистичний збірник / За ред. Жук І.М. – Державна служба статистики України, 2015. – 239 с.

References

1. Act of Cabinet of Ministers № 243 of March 2, 1998 «Issues on State Innovation Fund» [*Postanova Kabinetu ministriv № 243 vid 2 bereznya 1998r. «Pytannya Derzhavnoho innovatsiynoho fondu»*], available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/243-98-p>.
2. Act of Cabinet of Ministers № 1335 of 20 September 2006 «About attribution of Ukrainian state innovation company to the sphere of governance of the State Agency for Investment and Innovation» [*Postanova Kabinetu ministriv № 1335 Vid 20 veresnya 2006 r. «Pro vidnesennya Ukrayins'koyi hosudarstvennoy innovatsiynoi Kompaniyi do SFERY upravlinnya Derzhavnoho ahentstva z investitsiy ta innovatsiy»*], available at: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1335-2006-p>.
3. Kupchak P.M. State support of innovative enterprises in Ukraine [Derzhavna pidtrymka innovatsiynikh pidpryyemstv v Ukrayini], *Naukovyy visnyk Kherson's'koho derzhavnoho universytetu = Scientific Herald of Kherson State University*, 2014, Issue 6, Part 2, pp. 222-226.
4. Ukrainian Association of Investment Business (UAIB). History and object of activity. [*Asotsiatsiia Investytsiinoho Biznesu (UAIB). Istorii i meta diialnosti i*], available at: http://www.uaib.com.ua/about_uaib/history_aims.html.
5. The Law of Ukraine «About Collective Investment Institutions» of 05.07.2012 № 5080-VI [*Zakon Ukrayiny Pro Instytuty Spil'noho investuvannya*], available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5080-17>.
6. Golovina Y.S. Conceptual bases of financial support of innovative development of enterprise of Ukraine [Kontseptual'ni osnovy finansovoho zabezpechennya innovatsiynoho rozvytku pidpryyemstv Ukrayiny]. *Ekonomichnyy visnyk Donbasu = Donbas Economic Bulletin*, 2009, Vol. 1 (15), pp. 157-161.
7. Zheliznyak R.Y. Tax fostering of enterprise's innovation activity. Thesis for the degree of Ph.D. Sciences: 08.00.08 [*Podatkove stymulyuvannya innovatsiynoi diyal'nosti pidpryyemstv: dys. na Zdob. nauk. zvannya kand. yek. nauk: 08.00.08*]. National University «Lviv Polytechnic», 2015, Lviv, p. 225.
8. The official website of the State Statistics Service of Ukraine [*Derzhavna sluzhba statystyky*], available at: http://ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2005/ni/ind_rik/ind_u/2002.html.
9. Ukraine in numbers in 2014. Statistical Yearbook. Ed. Zhuk I.M. [*Ukraina u tsyfrakh u 2014 rotsi. Statystychniy zbirnyk*]. Ed. Zhuk, State Statistics Service of Ukraine, 2015, p. 239.

© 2015 Socio-Economic Problems and the State. All rights reserved.
 This open access article is distributed under a Creative Commons Attribution (CC-BY) 4.0 license.
 You are free to:
 Share — copy and redistribute the material in any medium or format Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.
 The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.
 Under the following terms:
 Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made.
 You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.
 No additional restrictions
 You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Socio-Economic Problems and the State (ISSN: 2223-3822) is published by Academy of Social Management (ASM) and Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University (TNTU), Ukraine, Europe.

Publishing with SEPS ensures:

- Immediate, universal access to your article on publication
- High visibility and discoverability via the SEPS website
- Rapid publication
- Guaranteed legacy preservation of your article
- Discounts and waivers for authors in developing regions

Submit your manuscript to a SEPS journal at <http://sepd.tntu.edu.ua>

